

hvis man skal undgå, at der bliver solgt til Berlusconi, hvis man skal undgå, at der kommer flere reklamer, så skal man være meget klar i sine krav. Det er statsministeren ikke, og derfor kan statsministeren heller ikke undgå, at der bliver solgt til Berlusconi, og derfor kan statsministeren heller ikke undgå, at der kommer flere reklamer. For hvis statsministeren kunne undgå det, så kunne han jo gå herop og sige det. Der var da ikke noget lettere for statsministeren end at gå herop og sige: Dansk TV 2 bliver ikke solgt til Berlusconi; der kommer ikke flere reklamer i dansk TV 2.

Intet ville være lettere for statsministeren, men statsministeren kan ikke gøre det, fordi statsministeren har været med til at lave en lovgivning, der betyder, at muligheden for at sælge til Berlusconi er til stede, plus at det er stensikkert, at der vil blive flere reklamer i TV 2. Det er selvfølgelig ikke nogen god sag for statsministeren, for statsministeren har også læst den Gallupundersøgelse om TV 2, der viser, at noget af det, folk er mest utilfredse med i forhold til TV 2, lige præcis er reklamerne, og derfor er det ikke nogen vindingsag for statsministeren, og derfor undlader statsministeren at svare på et spørgsmål, som ellers burde være ekstremt let at besvare.

Tredje næstformand (Kaj Ikast):

Formanden følger forretningsordenens side 66 angående forespørgsler, og der er i anden omgang 3 minutter, så dermed er taletiden udløbet.

Hermed sluttede forhandlingen.

Kl. 14.10

Afstemning

Forslag til vedtagelse nr. V 54 af Jens Rohde (V), Carina Christensen (KF) og Poul Nødgaard (DF) (se side 5353) vedtoges med 61 stemmer (V, DF og KF) mod 49 (S, SF, RV, EL og KD).

Hermed var følgende forslag bortfaldet:

Forslag til vedtagelse nr. V 53 af Mette Frederiksen (S), Aage Frandsen (SF), Naser Khader (RV) og Søren Søndergaard (EL) (se side 5351).

Hermed sluttede forespørgslen.

Den næste sag på dagsordenen var:

10) Forespørgsel nr. F 18:

Forespørgsel til statsministeren:

»Hvad agter regeringen at foretage sig for at sikre, at Velfærdskommissionen fremlægger flere alternative forslag til, hvordan velfærdssamfundet kan indrettes, således at vælgerne får reelle valgmuligheder?«

Af Ole Sohn (SF), Holger K. Nielsen (SF), Villy Søvnald (SF) og Aage Frandsen (SF).

(Forespørgslen anmeldt 31/10 2003. Fremme af forespørgslen vedtaget 6/11 2003).

Tredje næstformand (Kaj Ikast):

Vi venter lige et øjeblik, til der bliver ro i salen igen.

Begrundelse

Ole Sohn (SF):

En velfærdskommission kan være et godt instrument til at forberede politiske reformer og fremkomme med forslag, forskellige varianter og muligheder, der kan sikre vælgerne nogle reelle valgmuligheder for, ad hvilken vej velfærdssamfundet skal udvikle sig. Men det kræver en bred og fælles forståelse mellem Folketingets partier om et kommissorium og en sammensætning, samt at der sikres forskellige valgmuligheder. Derefter er det selvfølgelig op til Folketingets partier at tage stilling til, hvilke af de forslag, der i givet fald måtte fremkomme, man kan støtte eller ikke støtte, og hvilke man vil forkaste ud fra det hørupske princip om, at man deler sig efter anskuelse.

Regeringen har valgt ikke at gøre Velfærdskommissionen til et fælles projekt, men til et regeringsudvalg. Det ses af den måde, som kommissoriet er skruet sammen på, hvor der bl.a. står, at det ikke er en mulighed at øge skatterne, som i forvejen er på et højt niveau. Og senere står der, at det skal være inden for rammerne af uændrede skatter, at kommissionens arbejde skal udfolde sig. Det er således en præmis, der gør, at skatterne skal være uændrede.

Det er regeringens politik, det er helt fair, men det hindrer jo, at kommissionen kan komme med forslag, der bygger på det nuværende skattetryk eller f.eks. hæver skattetrykket eller kommer med forslag til, hvordan man kan udbygge det skattefinansierede velfærdssystem. Det vil sige, at vælgerne ikke får mulighed for at vælge med hensyn til forslag til bedre velfærd,